

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 34/04-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. februára 2004 predbežne prerokoval sťažnosť PaedDr. M. U., bytom P., vo veci porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov upraveného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 461/99, Okresného súdu v Prievidzi v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 317/99 a následne pod sp. zn. 11 C 239/02 a Krajského súdu v Trenčíne v konaní vedenom pod sp. zn. 19 Co 196/01 a následne pod sp. zn. 19 Co 224/03, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť PaedDr. M. U. o d m i e t a z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 14. januára 2004 doručené podanie PaedDr. M. U., bytom P., (ďalej len „sťažovateľka“), označené ako „Podnet na začatie konania“, ktorým sa sťažovateľka dožaduje vyslovenia porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov upraveného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 461/99, Okresného súdu v Prievidzi (ďalej len „okresný

súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 317/99, následne pod sp. zn. 11 C 239/02 a Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 19 Co 196/01, ako aj v konaní o odvolaní proti zamietnutej obnove konania okresným súdom (podľa zistenia ústavného súdu ide o konanie vedené na krajskom súde pod sp. zn. 19 Co 224/03).

Sťažovateľka požaduje, aby ústavný súd takto rozhodol:

„I. 1. Okresný súd Blava II v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 461/99 porušil právo PaedDr. M. U., aby sa jej vec prerokovala bez zbytočných prietáhov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. PaedDr. M. U. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 104.872,- Sk (slovom stoštyritisícosemstosedemdesiatdve) (za 12 mes.), ktoré jej je Okresný súd Bratislava II povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

II. 3. Okresný súd v Prievidzi v konaní pod sp. zn. 12 C 317/99 (následne 11 C 239/02) a Krajský súd v Trenčíne pod sp. zn. 19 Co 196/01 (odvolanie proti rozs. OS z 18. 12. 2000) a spis. zn. (odvolanie proti zamietnutej obnove konania Okresným súdom v Prievidzi) porušili právo PaedDr. M. U., zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, aby sa jej vec prejednanla bez zbytočných prietáhov.

4. PaedDr. M. U. priznáva primerané finančné zadosťučinenie:

a) v sume 166.046,- (slovom stošesťdesiatšesťtisícštyridsaťšesť), ktoré jej je Okresný súd v Prievidzi povinný vyplatiť do 10 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu

b) v sume 43.696,-Sk (slovom štyridsaťtritisícšesťstodeväťdesiatšesť), ktoré jej je Krajský súd v Trenčíne povinný vyplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Okresnému súdu v Prievidzi v konaní pod sp. značkou 12 C 317/99 (návazne 11 C 239/02) a Krajskému súdu v Trenčíne 19 Co 196/01 (návazne odvolanie proti zamietnutej obnove konania) prikazuje vec neodkladne meritórne prejednať a rozhodnúť.

III. Pri rozhodovaní primeraného finančného zadosťučinenia vychádzal Ústavný súd SR:

1. z významu predmetu sporu pre navrhovateľku (navrhovateľka žije už 4. rok v hmotnej a kultúrnej núdzi)

2. zo zložitosti veci (predmetné občianskoprávne konanie vzhľadom na jeho predmet sporu, skutkovú a právnu povahu nemožno hodnotiť ako zložitú vec

3. zo správania sa navrhovateľky (navrhovateľka i napriek svojim kritickým a nekompromisným názorom voči tým, ktorí porušovali a porušujú jej ústavné práva, i napriek jej satirickému štýlu vyjadrovania sa a kritickému pohľadu na slovenské právo a juristik neprekročila hranice slušnosti či zákona. Postupovala vždy v intenciách pokynov súdov a vo svojich žiadostiach, sťažnostiach či návrhoch vychádzala z OSP, OZ, trestného práva, zákona o prokuratúre a iných zákonov a mravných noriem SR.

IV. Primerané finančné zadosťučinenie za ujmu na zdraví, šikanovanie, diskrimináciu ... zatiaľ podnecovateľka – PaedDr. M. U. nežiada. Tie budú predmetom ďalších sťažností (podnetov) podaných sťažovateľkou na ÚS SR v krátkej budúcnosti – potom ako Okresný súd (resp. Krajský súd) meritórne prejedná a rozhodne dve veci:

- 4-ročnú kauzu vedenú na OS v Prievidzi č. k. 12 C 317/99 (resp. 19 Co 196/01)
- 3-ročnú kauzu vedenú na OS v Prievidzi pod sp. zn. č. k. 4 C 2/2001 – 09. 12. 2003-vyneseny rozsudok – ešte nenadobudol právoplatnosť.“.

Súčasne sťažovateľka požiadala o pridelenie právneho zástupcu, pretože je tretí rok evidovaná ako nezamestnaná a je odkázaná na sociálne dávky 1 250 Sk mesačne a výživné od manžela 200 Sk mesačne (je v rozvodovom konaní).

II.

Ústavný súd každú sťažnosť predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťuje, či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Dôvodom, pre ktorý môže ústavný súd odmietnuť sťažnosť už pri jej predbežnom prerokovaní, je aj zjavná neopodstatnenosť sťažnosti.

V súlade s uvedeným ústavný súd posudzoval v rámci predbežného prerokovania možnosť porušenia označeného základného práva sťažovateľky ňou uvedenými súdmi.

a) V súvislosti s namietaným porušením základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy okresným súdom v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 317/99 a krajským súdom v konaní vedenom pod sp. zn. 19 Co 196/01 dospel k záveru, že sťažnosť je v tejto časti zjavne neopodstatnená.

Pri svojom rozhodnutí ústavný súd vychádzal z nasledovných skutočností:

V konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 12 C 317/99 ide o žalobu firmy GOTO, s. r. o., proti sťažovateľke o zaplatenie zvyšku ceny bytu s príslušenstvom, o ktorej okresný súd rozhodol 18. decembra 2000 rozsudkom, voči ktorému sa sťažovateľka odvolala. O odvolaní rozhodoval krajský súd v konaní vedenom pod sp. zn. 19 Co 196/01 25. októbra 2001 a rozhodnutie bolo sťažovateľke doručené (ako vyplynulo z priloženej dokumentácie) v decembri 2001, čím sa stali rozhodnutia okresného súdu aj krajského súdu právoplatné.

Podľa svojej ustálenej judikatúry (II. ÚS 29/03, III. ÚS 116/01, IV. ÚS 61/02, I. ÚS 116/02) ústavný súd poskytuje ochranu základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 v čase, keď toto porušenie trvalo. Ak preto pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd zistí, že tie konania, v ktorých sťažovateľ namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, boli právoplatne skončené ešte pred podaním jeho sťažnosti ústavnému súdu, takúto sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú.

b) V súvislosti s namietaným porušením základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy Okresným súdom Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 461/99 ústavný súd na Okresnom súde Bratislava II zistil, že ide o žalobu podanú sťažovateľkou proti firme GOTO, s. r. o., o vrátenie zálohy s príslušenstvom a že takto označená vec bola postúpená Okresnému súdu Bratislava V, kde je vedená pod sp. zn. 24 C 143/01 (zo sťažnosti navyše vyplynulo, že toto konanie bolo zastavené – str. 2 sťažnosti). Pretože

v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu bola vec sp. zn. 14 C 461/99 postúpená Okresnému súdu Bratislava V, k reálnemu porušeniu základného práva označeného sťažovateľkou ani nemohlo dôjsť.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti, tak ako už bolo uvedené, poskytuje ochranu základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď k porušeniu označeného práva došlo alebo porušenie v tomto čase ešte trvalo. Ústavný súd zistil, že vec je od roku 2001 na Okresnom súde Bratislava V, a teda k tvrdenému, resp. namietanému porušeniu sťažovateľkou označeného základného práva v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už objektívne okresným súdom nemohlo dôjsť. Pretože v čase doručenia sťažnosti sťažovateľky ústavnému súdu bola už vec postúpená Okresnému súdu Bratislava V, ústavný súd rozhodol tak, že sťažnosť je aj v tejto časti zjavne neopodstatnená.

c) Rovnako nemohlo dôjsť k reálnemu porušeniu sťažovateľkou označeného základného práva v konaní o jej návrhu na povolenie obnovy konania, ktorý sťažovateľka podala okresnému súdu 6. novembra 2002 a o ktorom rozhodol okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 239/02 dňa 6. júna 2003 tak, že návrh zamietol. Proti tomuto rozhodnutiu sa sťažovateľka 31. júla 2003 odvolala a na krajskom súde bolo zistené, že táto vec sa od 17. októbra 2003 nachádza na krajskom súde, kde je vedená pod sp. zn. 19 Co 224/03. Znamená to, že ani v tomto prípade sa v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu vec nenachádzala na okresnom súde a k reálnemu porušeniu sťažovateľkou označeného základného práva preto nemohlo dôjsť. Vzhľadom na túto skutočnosť aj túto časť sťažnosti posúdil ústavný súd ako zjavne neopodstatnenú.

d) Nakoniec ústavný súd skúmal, či konanie o odvolaní proti zamietavému rozhodnutiu o návrhu na obnovu konania, ktoré sa vedie na krajskom súde pod sp. zn. 19 Co 224/03, vykazuje reálne znaky možnosti porušenia základného práva označeného sťažovateľkou, a zistil, že tomu tak nie je. Vec sa reálne nachádza na krajskom súde od 17. októbra 2003. Napriek tomu, že krajský súd zatiaľ o odvolaní sťažovateľky nerozhodol, necelé štvormesačné obdobie konania o tejto veci nesignalizuje reálnu možnosť porušenia

jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov po jej prijatí na ďalšie konanie, a preto ústavný súd aj túto časť sťažnosti posúdil ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pretože ústavný súd dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľky je zjavne neopodstatnená vo všetkých jej častiach, po jej predbežnom prerokovaní ju z toho dôvodu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. februára 2004